

SENDİKALAR KANUNU TASLAĞI SENDİKALARIN BAĞIMSIZLIĞINA BİR DARBE DAHA İNDİRECEKTİR

Aydınlık Dergisi, 7 Kasım 2010

Yıldırım Koç

Günümüzde yürürlükte bulunan 2821 sayılı Sendikalar Kanununun değiştirilmesi uzunca bir süredir gündemde. Agah Kafkas ve arkadaşlarının hazırladığı kanun teklifi, komisyonlardan geçmişti. Halen TBMM genel kuruluna getirilmeyi bekliyor. Bu ara hazırlanan yeni bir Sendikalar Kanunu taslağı tartışmaya açıldı. Ancak nedense kamuoyunda bu taslak konusunda henüz ciddi bir tartışma yapılmadı.

Geçmiş taslaklarından bazılarında bulunan bir düzenleme bu taslakta da var. Bu hükmün yasalaşması durumunda, sendikaların bağımsızlığına yeni bir darbe daha indirilmiş olacaktır. Düzenleme, yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan para ve aynî yardım almakla ilgili. Bilindiği gibi, yürürlükteki mevzuata göre, sendikalar, kendilerinin veya Türkiye Cumhuriyeti'nin üyesi bulunduğu kuruluşlardan yardım alabiliyorlar. Bunların dışındakilerden yardım alabilmeleri Bakanlar Kurulu'nun ön iznine bağlı.

Taslakta öngörülen düzenleme şöyle: "Kuruluşlar, yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan Bakanlığa önceden bildirimde bulunmak suretiyle aynî ve nakdî yardım alabilirler. Nakdî yardımların bankalar aracılığıyla alınması zorunludur."

"Yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlar" tanımlamasına herkes giriyor. CIA'nın kontrolü altındaki vakıflar, dernekler ve sendikalar da, Alman devletinin kontrolü altındaki Friedrich Ebert Vakfı veya Rosa Luxemburg Vakfı da, darbeci Soros da, doğrudan doğruya emperyalist devletler de, emperyalist bir güç odağı olan Avrupa Birliği de.

Bugün zaten bazı sendikalar bu saydığım kuruluşlardan yasadışı bir biçimde ve çeşitli adlar altında para alıyorlar; ancak nedense Sendikalar Kanununun ilgili hükümleri bu sendikalar için uygulanmıyor. Bazı kişiler bu konuları gündeme getirdikçe emperyalistlerin beslediği bu kuruluşlar rahatsız oluyordu. Eğer bu taslak yasalaşursa, korkmalarını gerektirecek bir nokta kalmayacak. Emperyalistlerin beslemesi olmaktan korkmadan para alacaklar. Bundan utanabilmek ise ar damarının çatlamamış olmasını gerektiriyor.

Ancak acaba bunlar tarihe nasıl geçecek?

Bağımsızlık Savaşımız sırasında İstanbul işgal altındayken, İştirakçi Hilmi, bazı grevlerin başarıyla sonuçlanabilmesi için İngiliz işgal kuvvetleri komutanı General Tim Harington'dan maddi ve manevi yardım istemişti. 800 altın ve ayrıca manevi destek almıştı. Bugün bu olayı lanetle hatırlıyoruz. Türkiye işçi sınıfı tarihindeki bu kapkara lekeyi, tekrarlanmaması gereken bir örnek olarak anlatıyoruz.

1962 yılından itibaren ABD emperyalistleri Türk-İş'e büyük miktarda para aktardı. Türk-İş'in bugünkü binasında da çok Amerikan Doları var, o dönemin yöneticilerinin boğazlarından da çok Amerikan doları geçti. Türk-İş'in ABD emperyalistlerinden aldığı paraları da, ABD'ye götürülüp gezdirilen 600 dolayında sendikacıyı da Türkiye işçi sınıfı tarihinin kara sayfaları içinde sayıyoruz.

DİSK 1990'lı yılların ikinci yarısında AB emperyalistlerinden önce 150 bin Avro aldı. Daha sonra çeşitli projeler adı altında bu para miktarı arttı. Hak-İş bu konuda iyice uzmanlaştı. Türk-İş de gecikmeli olarak bu kervana katıldı. KESK önce AB parasını kabul etti; sonra yaptığının yanlışlığını anladı. Brüksel'de büro açma projesinden de, AB projelerinden de vazgeçti. Memur-Sen tam gaz projeci oldu. Türkiye Kamu-Sen'e bağlı bazı sendikalardan da bu işle ilgilenenler oldu.

Para alan buyruk alır, demiş atalarımız.

Nasrettin Hoca öykülerinden en meşhurlarından biri, parayı verenin düdüğü çalmasına ilişkindir.

Dünyayı sömüren, kendi çocuğundan parayı esirgeyen emperyalistlerin Türkiye'de sendikalara para dağıtması, onları parayla beslemesi "insan hakları" ve "sendikal haklar" sevdasından mı oluyor?

1960'lı ve 1970'li yıllarda ABD emperyalistlerinden para alan Türk-İş'in ABD emperyalistlerinin ülkemizdeki baskı ve talanına, ABD üslerine karşı tavır alabilmesi mümkün müydü? Mümkün değildi. Nitekim, almadılar da.

Avrupa Birliği emperyalistlerinin beslediği örgütlerin, AB'nin Türkiye'ye ve işçi sınıfımıza yönelik saldırılarına karşı açıkça tavır alması mümkün müdür? Mümkün değildir. Nitekim almıyorlar da.

Günümüzde Türkiye işçi sınıfı tarihine her gün kara bir sayfa daha yazılıyor. Bu kanun tasarısı yasalaşır, bu kara sayfaların nasıl kapkara hale geldiğini hep beraber göreceğiz. Bu kapkara sayfalar kömür karası olmayacak; Türkiye işçi sınıfı tarihinin sürekli hatırlayacağımız utanç duyulacak davranışları olacak.

AB ve ABD beslemelerine "gözünüz aydın!" diyemiyorum. Gün gelecek, devran dönecek, bugün emperyalistlerden para alanlar ve bu tasarımı sevinçle karşılayanlar, Türkiye işçi sınıfına hesap verecek.